

Salvata Sãina

Saláta Sára
elment a vásárba
bidres-bodros, fidres-fodros
zöld selyem szoknyába.

Vele ment, vele ment
zámolyi szekéren
Retek Peti, Répa Rozi,
Cékla Cilikével,

Uborka Borka
meg a Bálint Alma,
Kukorica Katica,
Petrezselyem Panna

Hogy odaérték,
le is telepedtek,

jó Burgonya Boldizsárnak
jónapot köszöntek.

Agárdi szekéren
most dörög be éppen

Zöld pocakos Dinnye bácsi
a háza népével.

Kel Kelemen, Sóska Jóska,
Paraj Pál is ott van,

Körte urfik mosolyognak
katonás sorokban.

Paradicsom Piroskát
Tök Tóni kíséri,
itt jön Borsó Bözske
és Paszternák Trézsi.

Szilva Száli kék ruhában,
Birs Biri sárgában
kínálkozik egyre-másra
a hetivásárba.

Velük a sok kofa néni,
a szíves szót ingyen méri:

- Jó napot! – Jó napot –
- Komámasszony mit hozott?
- Répát, babot, tököt, lencsét...
- Adjon Isten jó szerencsét...
- Adjon Isten magának is minden jót:
ezüstpénzes, aranypénzes vásárlót!

Egy nagysága itt jön már is,
zsebében a bugyelláris:

- Kofa néni, megveszem a portékáját,
De csak akkor, ha nem tartja
ki az árát!
- Ó, galambom, de hogy drága...
Egy fillérért pengő ára!
- Van itt mindenféle jó,
uri konyhára való!

Főzelékek kínálkoznak,
Friss gyümölcsök mosolyognak:

- Engem vegyen, ténsasszony!
- Mibőlölünk válasszon!
- Zöldségek is egyre hívják:
- Töltse meg a kosárkáját!

Csak az egy Saláta Sára
dinnyeg-dünnyög egymagába.
Erre fordul, arra fordul,
a vevőre zordan mordul:

– Ejnye kérem, de goromba!
Összegyűri, összenyomja
Fidres-fodros szép ruhámat
dudos selyem szoknyácskámat!

– Adta kényes portékája,
begyeskedő salátája!
Lám, az orrát de felvágja...
Hadd hallom hát, mi az ára?

– Hallja lelkem ténsasszony
nézzen szét a piacon,
Nincs szebb, mint Saláta Sára
Pengő az utolsó ára;

– Hahaha! Hahaha!
No, ez aztán megadja!
Egy pengős saláta?
Öregapám se látta!

– Nevessetek, bánom is én,
fittyet hányok rája:
Majd megadja az egy pengőt
a király szakácsa!

– Hahaha! Hahaha!
Ó, te balga Sára
Lesheted hogy érted jöjjön
a király szakácsa!

Estig itt ülhetsz
magad a vásárba...
Egy pengőt – hahaha –
ki ad salátára?!

Pereg a szó, peng a pénz a hetivásáron
minden zöldség elkelt már ilyen-olyan áron
Elvitték a burgonyát,
almát, babot, céklát
Zöld uborkát, sárga borsót,
gyöngye kerékrépat.
Kukorica Katicát nagy szekérré rakták,
Dinnye Danit Debrecenbe azután szállították

Elkel a jó Kel Kelemen
öt fillérét párba,
Tök Tóninak, Paraj Pálnak
is akadt gazdája.
Birs Birikét, Szilva Szálit
a bíróné kérte,
méltóságok alkudoztak
Retek Petikére.

Barack Bercit egy szakács
nagy pénzen kereste,
Murok Miskáét, Mák Mariskát
autón vitték Pestre.
Paradicsom Piroskát
vékaszámra hordták...
A piacot egy-kettőre
kitakarították.

Ténsasszonkám, szép nagysága,
tegyen be a kosarába!
Vigyenek el, jó emberek,
akár ingyen is elmegyek...
Nem bánom már, akárhova:
nagy konyhába, kis kunyhóba,
ecetbe vagy olajba,
berántva vagy habarva,
vagy akár egy rongyos zsákba
kis kacsáknak vacsorára!

De hiába kínálkozik,
egy vevő sem találkozik:
– Nem kellesz te kényes Sára,
se délre, se vacsorára
pengőért se, fillérért se,
még egy lyukas garasért se!

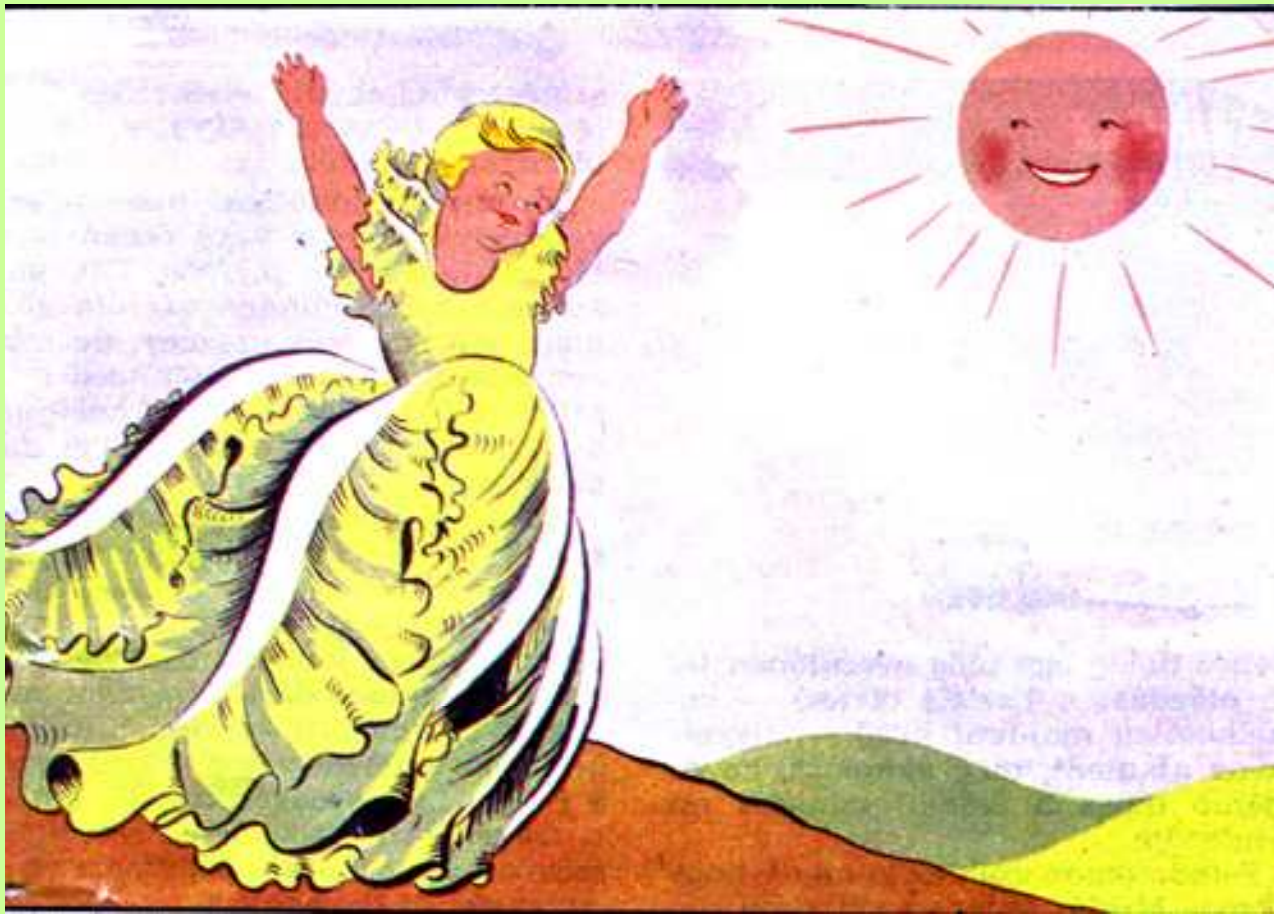
Késő van már, délre jár már,
fogy a nép a piacon,
bevásárolt már Julcsa, Borcsa,
ifiasszony, kisasszony.

Minden elkelt illő árba,
ki egyenkint, ki meg párba.
...Csak ki maradt ott magába
fidres-fodros zöld szoknyába?
A Saláta Sára!

Bezzeg, most már szánna-bánna,
a fejét is falba vágná...
Kínálkozik, de hiába:
hoppon maradt finnyás Sára

– Jajjajaj, de bolond volta,
hogy az orrom úgy fennhordtam!
Nem kellek már senkinek se,
itt maradtam szégyenszemre.

No, mi baj van? Ej, gyerekek,
talán csak nem pityeregtek?!
Ne fájjon a szívecskétek:
Jó vége lesz a mesének!
Szemétdombon hervad Sára
búbánatos árvaságba;
búbánatát Isten látja,
amit vétett, megbocsátja.

Esővízzel megmosdtatja,
napsugárral cirógatja,
lengedező szellőcskével
gyűrt ruháját fodroztatja.

Kis Saláta újra éled:
– Istenem, de szép az élet –
Karocskáit nyújtja égre:
kivirágzik örömébe!
Ága-bog, száz virága
magot érlel forró nyárba.
Magocskáit szerteszórja,
ki is keltek kakukkszóra.

Sára mama nevet, örül!
Száz gyermeke körös-körül:
harmatlepte, madárlátta
száz ki fodros zöld saláta.
Marcsa, Miska hogy meglátta,
kis kertjébe palántálta,
szépre nagyra felnevelte
a piacra ki is vitte

Mind el is kelt illő árba
fehérvári nagy vásárba:
nénik bácsik mind megvették.
Gyűlt a sok pénz csengő-pengő,
sok fillérből lett a pengő...
Száz fillérért száz saláta
mégis pengő lett az ára!

Írta: L. Fittler Vilma

Rajzolta: Vida Mária